

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת חגיגה

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תשנ"ט

כתובת להערות :
גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ג חומר בקודש

גמ' כ: - כד:

חומר בקודש מבתרומה: (1) 6α אף בחולין אטהרת הקודש [גזרו ביש דררא דטומ' מדאו']
(1) אין מטבילין כלי בתוך כלי נר' אילא - כבדו של כלי חוצץ (לרש"י - אף לחיצון), רבא - גזרה שלא יטביל כשאין בפיו כשפופרת הנוד (אבל סל וגרנותני (תמיד פה רחב) מהני לקודש כת"ק דאבא שאול)]

(2) נטמא אחוריים, תוך, בית הצביטה (מקום אחיזה, בית קבול חקוק בשוליו) כולו טמא
(3) הנושא מדרס (וספק בסנדל טהור) לא ישא כלי חרס (וספק בסתומה) עם קודש [כמעשה שהיה שנפלה באוירה] ובדיעבד לר' אילא טמא, לר' זירא טהור

(4) בגדי אוכלי תרומה מדרס לקודש
(5) לפני טבילה צריך להתיר בגד קשור [משום חציצה] לנגב [לרש"י - דמי לחציצה]
(6) חייב לטבול כלי הנגמר בטהרה [דלמא עדיין לחה רוק של ע"ה מקודם] וא"צ הערב שמש
(7) כלי מצרף מה שבתוכו (כנגע בכל) [נר' חנין - כף אחת מלאה קטרת - כל שבכף אחת (ומדרבנן): אפר חטאת, שירי מנחה שא"צ לכלי, כלי שאין לו תוך], ר' חייא בר אבא - מדרבנן]
(8) רביעי פסול [ק"ו ממחוסר כיפורים דמותר בתרומה ולא בקודש, כ"ש שלישי דאסור בתרו']

שיעשה רביעי לקודש; לרש"י - למ"ד דיו - מעלה דרבנן]
(9) טומ' יד אחת מטמא חבירתה (ר' יוחנן, ר"ל למסקנא - אף של חבירו)
לרבי שיזבי - דוקא בחיבורין (לרש"י - יד < יד < קודש [שמא יגע קודש בראשונה]), ואביי חולק [מעלה דרבנן]

לרבי ור' יהושע - הו"ל שני, לר' יוסי בר' ור' יוחנן להל' - שלישי, לחכמים דר' יהושע אולי אין מעלה זו כלל

(10) אין אוכלין חולין בידים מסואבות אם יש קודש בפיו
(11) אונן ומחוסר כיפורים בעו טבילה (אחר קרבנו)

מטבילין כלי בכלי טמא שאין בפיו כשפופרת הנוד [מיגו דסלקא לתוכו [רש"י - כטומאתו כן טהרתו] סלקא לשבתוכו]

לר' יוסי משום איבה דע"ה מקבלים מהם קודש, נאמנין על טהרת יין ושמן ביהודה, מקבלים מהן עדות

הצלת כלים ע"י כלי חרס (רש"י - צמיד פתיל, חציצה) (רש"י - של ע"ה)
לב"ה - מטבילין (לרבא - אא"כ אמר להדיא דלא הטביל כלי בתוך כלי כלל)
לב"ש - בעי הזאה ג' וז' [כלי חרס טמא (בטומ' ע"ה) אינו מציל]
(אבל אוכלין שבצמיד פתיל וכלי חרס טהור להע"ה [לא ישמע לנו])

{ הושחרו שיניו דר' יהושע מפני תעניותיו על זלזול בב"ש }

לאביי ע"ה נאמן אטבילת גופו [מתוך שהחמרת בתחלתו דאינו נאמן לומר עבר ג' ימים להזאה, הקלת בסופו]

ע"ה נאמן שפירות לא הוכשרו אבל לא שהוכשרו ולא נטמאו

כלים הנגמרים בטהרה לפרה אדומה לר' יהושע עדיין אינו טמא להצריך הערב שמש
לר"א עשאוה כטמא מת בז' שלו שמטמא אדם (להצריך טבילה) ובעי הערב שמש

רש"י כ: - כד.

לרש"י - הנושא מדרס מטמא כלי חרס באוירה

לרש"י - כלי שטף טמא לע"ה ויטבלנו [ישמע לנו]

מטמאין שורף הפרה - לרש"י - בשרץ

לרש"י - רביעי בקודש דרבנן

גמ' כד: - כז.

חומר תרומה מבקדש:

(1) ע"ה שביהודה נאמנין על טהרת יין ושמן ולא כל השנה (א"כ מעורב בקדש [מיגו דנאמן אקדש (רש"י - גנאי למזבח שחלק התרו' בטומ')]) אלא יניחה הע"ה לגת הבא ויתננה, ובדיעבד אם קיבלה חבר - ספק אם יניחנה ויכול להניחה לרגל (רש"י - וימכרנה)

רצועה של כותים (טומ' ארץ העמים) מפסקת בין גליל ליהודה

אין צמיד פתיל מציל קדש, מי חטאת אחר נתינת אפר

בדק בית הפרס (מנפח, נידש) לפסח - עולא - מותר בתרומתו [מיגו]
רבה בר עולא - אסור (איתותב)

אין ע"ה נאמן על קנקן ריק דקדש (לאחר שעירה), ולא על קנקן שיש בו תרו' אפי' בשעת הגיתות, ונאמן אקנקן עם טבל לנסכים [רש"י - מגו דנאמן אקדש נאמן אתרו' וקנקן] מע' יום עד סוף שעת הגיתות

(2) נאמן קדר ע"ה על כלי חרס הדקין לקדש (ולא לתרו') מן המודיעים ולפנים (ט"ו מיל מירושלים), ובמודיעים עצמו נאמן רק כשקדר יוצא מלפנים וחבר נכנס מלחוץ [רש"י - אם לא יקנה עכשיו - אימת], וקדר הנכנס מלחוץ ללפנים נאמן להרואה שהביאן לר"ל נאמן דוקא על הניטלין ביד א' וריקנין, ור' יוחנן חולק (רש"י - אפי' מלאין משקין חולין שלו) והמשקין שבתוכו טמאין ובירושלים נאמנים על הגסים ג"כ

(3) גבאי המלך כשאין עמהם נכרי וגנב שעשה תשובה נאמנים לומר לא נגענו (רש"י - בהקדש ולא בתרו')

בשעת הרגל ע"ה נאמנין על התרו' [ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים] ואם התחיל חבית או עיסה ברגל לר"י מותר לחבר (י"מ ברש"י - לע"ה) לגמור אחר הרגל [התירו סופן משום תחילתן], ולרבנן אסור [רש"י - מגע ע"ה טמא למפרע] ויניחנה לרגל הבא (ספק אם יש תנא דאסור להניחה)

אחר הרגל מטבילין כל הכלים שבעזרה אבל לא ביום ו' [כבוד השבת]
ולר"י יום ה' [טרודין בהוצאת הדשן]

א"א לסלק שלחן לטובלו [תמיד]

ומח' תנאים במנורה - למשנתנו - יכול [לא כ' תמיד], לתנא לא יכול [נכח השלחן]

השלחן הגם דהוי כלי עץ העשויה לנחת (עצי שיטים חשיבי ולא בטלי לצפוי לר"ל, רחמנא קרייה עץ) מ"מ מקבל טומאה [השלחן הטהור - מכלל שהוא טמא - מגביהין ברגלים]

כלי המשכן מקבלין טומ' חוץ ממזבח הנחושת [מזבח האדמה, בטל הצפוי (רש"י - רחמנא קרייה עץ ועשוי לנחת)] ומזבח הזהב [והמזבחות - איתקוש זל"ז, בטל ציפויין], ל"ק לחכמים דר"א - טמאין [מצופין]

{ שלחנו של אדם מכפר; אין אור גיהנם שולטת בת"ח, בפושעי ישראל }

רש"י כד: - כה:

נאמנות על טהרת יין קדש כל השנה רק אם הקדישו למזבח בשעת הגיתות

חבר וע"ה שירשו ע"ה - יכול לומר דאני אקח החלק דלא הוכשרו - רש"י - בחד מין יש ברירה ואין כאן לפני עור שהחליף

הדרן עלך מסכת חגיגה